

עמ"ת 5831/07/14 - מדינת ישראל נגד ה ח ו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

03 יולי 2014

עמ"ת 5831-07-14 מדינת ישראל נ' ו

לפני כב' הנשיא אברהם טל

מדינת ישראל

העוררת

נגד

ה ח ו

המשיב

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד דפנה ינוביץ-דוד

המשיב ובא כוחו עו"ד יזהר קונפורטי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נגד המשיב הוגש כתב אישום בת"פ 56752-06-14 (בימ"ש השלום בראשל"צ) המייחס לו ביצוע שני מעשי אלימות כלפי אישתו, אם שתי בנותיהם, כמתואר בשני האישומים המתייחסים לשני אירועים שארעו בפער של שלושה שבועות זה מזה.

העוררת עתרה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים וביום 2.7.14 החליט ביהמ"ש קמא בתיק מ"ת 56769-06-14 (בימ"ש השלום בראשל"צ) לשחרר אותו בתנאים מגבילים כמפורט בסיפא ההחלטה (ראה עמ' 7 למטה לפרוטוקול של ביהמ"ש קמא) וביניהם איסור כניסה לעיר ראשל"צ, מקום מגורי המתלוננת, איסור התקרבות של המתלוננת למרחק שיפחת מקילומטר, ומציאת כתובת מגורים.

החלטה זו היא נושא הערר שבפני.

העוררת טוענת בהודעת הערר ובטיעוני באת כוחה בפני כי שגה בימ"ש כאשר התייחס להודאת המשיב ולהבעת הצער מצדו, כפי שבאו לביטוי בפרוטוקול הדיון בבית המשפט קמא, ולא התייחס לדברי המתלוננת שניתן ללמוד מהם על מסוכנות המשיב ולחבלות שנגרמו לה כפי שנראות בתמונות שהוצגו בפניו ובפני.

עמוד 1

לטענת העוררת, בימ"ש קמא שגה כאשר נתן משקל נכבד לחוויה המטלטלת שעבר המשיב במעצר, להתנהגותו הנורמטיבית בדרך כלל, ולא התייחס לדברי בתם הקטינה של המשיב והמתלוננת שתיארה את המצב המפחיד שהיה בבית עובר לאירוע נושא האישום הראשון.

ב"כ המשיב טוען כי צדק בימ"ש קמא כאשר שיחרר את המשיב בתנאים המגבילים, המבטיחים את שלומה של המתלוננת, ולא נעתר לבקשת העוררת לעוצרו עד תום ההליכים, וזאת גם אם לא היה בפניו תסקיר שירות המבחן שכן ביהמ"ש קמא שוחח עם המשיב והתרשם כי יש בתנאי השחרור כדי להגן על המתלוננת, מה גם שאין למשיב עבר פלילי, שמדובר בהתנהגות חד פעמית, שהוא מפרנס את אישתו ובנותיהם ואדם נורמטיבי בעיקרו.

עיון בהחלטת ביהמ"ש קמא מעלה כי הוא עמד על חומרת כתב האישום נושא הבקשה ועל חובת ביהמ"ש להגן על שלומן של מתלוננות, כמו המתלוננת נושא הבקשה, וזאת לאחר שב"כ המשיב הסכים לקיום ראיות לכאורה להוכחת התנהגותו האלימה של המשיב ולקיום "חזקת מסוכנות".

בימ"ש קמא התרשם מדברי הצער והחרטה שהביע המשיב בפניו ובחקירתו במשטרה, כפי שהוצגה גם בפניו.

כך גם התרשם ביהמ"ש קמא מדברים שאמר המשיב בדיון בבקשה שהגישה המתלוננת למתן צו הגנה, שגם בהם הביע חרטה אמיתית וכנה.

אף אני, אינני מתעלם מדברי החרטה והצער שהביע המשיב בהזדמנויות הנ"ל, אך נראה לי כי חומרת הפגיעה של המשיב במתלוננת, כמתואר במיוחד באישום הראשון, וכפי שתוצאותיה נראות בתמונות שהוצגו בפני, מלמדים על מסוכנות בדרגה גבוהה שאינה מאפשרת את שחרורו גם בתנאים המגבילים שקבע ביהמ"ש קמא עוד טרם קבלת תסקיר מבחן לגביו אשר יבדוק את התאמתו של המשיב לשחרור, לחלופת המעצר שיציע וישקול במידה והמשיב יהיה מוכן ומתאים לשלב אותו בהליך טיפולי במסגרת תנאי שחרור.

לאור כל האמור לעיל, אני מקבל את הערר ומבטל את החלטת ביהמ"ש קמא מיום 2.7.14 שהורה על שחרורו של המשיב בתנאים.

התיק יוחזר לביהמ"ש קמא על מנת שיקבע דיון תוך 10 ימים כדי לקבל תסקיר שירות המבחן באשר ליכולתו של המשיב להיות משוחרר, לחלופת המעצר שיציע ולהתאמה של העותר להשתלב בתהליך טיפולי.

המזכירות תעביר הערר, הפרוטוקול וההחלטה לשירות המבחן על מנת שיכין תסקיר במועד מוקדם ככל האפשר ולא מאוחר מחלוף 10 ימים מהיום באשר לעניינים הנ"ל.

ניתנה והודעה היום ה' תמוז תשע"ד, 03/07/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.

אברהם טל, נשיא